

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.
Ефективна економіка. 2026. № 4.
ISSN 2307-2105

Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.4.140>

УДК 658.1

Ю. О. Русіна,

к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів,

Київський національний університет технологій та дизайну

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9540-089>

В. А. Швецов,

аспірант, Київський національний університет технологій та дизайну

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-2424-9893>

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХНЬОЇ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ У ПОВОЄННИЙ ЧАС

Y. Rusina,

PhD in Economics, Associate Professor,

Associate Professor of the Department of Finance,

Kyiv National University of Technologies and Design

V. Shvetsov,

Postgraduate student, Kyiv National University of Technologies and Design

STRATEGIC MANAGEMENT OF FINANCIAL RESOURCES OF ENTERPRISES AS A FACTOR OF ENSURING THEIR VIABILITY IN THE POST-WAR PERIOD

Предметом дослідження є сукупність теоретико-методологічних і практичних засад стратегічного управління фінансовими ресурсами підприємств, його роль у забезпеченні життєстійкості суб'єктів господарювання в умовах повоєнної трансформації економічного середовища, а також механізми виявлення фінансових ризиків і формування ефективних управлінських рішень.

Метою дослідження є вивчення стратегічного управління фінансовими ресурсами підприємств як ключового чинника забезпечення їхньої життєстійкості у повоєнний період, аналіз впливу фінансової політики на стабільність їх діяльності, а також обґрунтування науково-практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності формування, розподілу та використання фінансового потенціалу в умовах економічної нестабільності, високої невизначеності та ризикогенності економічного середовища.

Методи дослідження. При написанні статті використано комплексний методологічний підхід, що ґрунтується на системному аналізі для дослідження взаємозв'язку між фінансовими ресурсами та стратегічним управлінням підприємства. Застосовано загальнонаукові методи – аналіз і синтез, індукцію та дедукцію, узагальнення. Серед спеціальних методів використано фінансово-економічний та стратегічний аналіз, а також методи сценарного прогнозування й оцінки ризиків. Для узагальнення практичного досвіду застосовано порівняльний аналіз міжнародних підходів до відновлення підприємств у посткризових умовах.

У процесі дослідження встановлено, що стратегічне управління фінансовими ресурсами є ключовим чинником забезпечення життєстійкості підприємств в умовах повоєнної економічної трансформації. Визначено основні детермінанти фінансової стабільності, серед яких: диверсифікація джерел фінансування, рівень фінансової гнучкості, доступ до фінансових ресурсів, ефективність управління витратами та інвестиційна активність. Обґрунтовано, що в умовах підвищеної невизначеності та зростання системних ризиків особливого значення набуває впровадження адаптивних

фінансових стратегій, спрямованих на мінімізацію втрат, підвищення стійкості до зовнішніх факторів та забезпечення довгострокового розвитку підприємств. Запропоновано концептуальні підходи до оптимізації фінансового управління, які передбачають інтеграцію антикризових інструментів, підвищення прозорості фінансових потоків, активізацію інвестиційної діяльності та посилення стратегічного планування як основи підвищення конкурентоспроможності підприємств.

Галузь застосування результатів. Сфера стратегічного та фінансового менеджменту підприємств, антикризове управління, корпоративне планування, державна економічна політика, а також процеси повоєнного відновлення та розвитку національної економіки.

Стратегічне управління фінансовими ресурсами виступає визначальним чинником забезпечення життєстійкості підприємств у повоєнний період. Підвищення ефективності фінансового управління потребує впровадження комплексних підходів, зокрема диверсифікації джерел фінансування, посилення фінансової гнучкості, цифровізації управлінських процесів та вдосконалення системи управління ризиками. Важливим напрямом є формування довгострокових фінансових стратегій з урахуванням невизначеності та турбулентності зовнішнього середовища, а також активізація інституційної взаємодії між державою, бізнесом і фінансовими установами з метою забезпечення стійкого розвитку підприємств.

Subject of the Study. The study examines the set of theoretical, methodological, and practical foundations of strategic financial resource management of enterprises, its role in ensuring business resilience under conditions of post-war economic transformation, as well as the mechanisms for identifying financial risks and developing effective managerial decisions.

Purpose of the Study. The purpose of the study is to investigate strategic financial resource management as a key factor in ensuring enterprise resilience in

the post-war period, to analyze the impact of financial policy on business stability, and to substantiate scientific and practical recommendations for improving the efficiency of the formation, allocation, and use of financial potential under conditions of economic instability, high uncertainty, and increased risk.

Research Methods. The study is based on a comprehensive methodological approach grounded in systemic analysis to examine the relationship between financial resources and strategic enterprise management. General scientific methods, including analysis and synthesis, induction and deduction, and generalization, were applied. Among the specific methods, financial-economic and strategic analysis, as well as scenario forecasting and risk assessment techniques, were used. A comparative analysis of international approaches to enterprise recovery in post-crisis conditions was conducted to generalize practical experience.

The study confirms that strategic financial resource management is a key factor in ensuring enterprise resilience in the context of post-war economic transformation. The main determinants of financial stability are identified, including diversification of financing sources, financial flexibility, access to financial resources, efficiency of cost management, and investment activity. It is substantiated that under conditions of increased uncertainty and growing systemic risks, the implementation of adaptive financial strategies aimed at minimizing losses, enhancing resilience to external factors, and ensuring long-term enterprise development becomes particularly important. Conceptual approaches to optimizing financial management are proposed, including the integration of anti-crisis tools, increasing transparency of financial flows, intensifying investment activity, and strengthening strategic planning as a basis for improving enterprise competitiveness.

Field of Application. Strategic and financial management of enterprises, crisis management, corporate planning, public economic policy, as well as post-war recovery and development of the national economy.

Strategic financial resource management serves as a determining factor in ensuring enterprise resilience in the post-war period. Improving the efficiency of financial management requires the implementation of integrated approaches, including diversification of financing sources, strengthening financial flexibility, digitalization of management processes, and improvement of risk management systems. An important direction is the development of long-term financial strategies taking into account uncertainty and turbulence of the external environment, as well as the intensification of institutional interaction between the state, businesses, and financial institutions in order to ensure sustainable enterprise development.

Ключові слова: *стратегічне управління, фінансові ресурси, життєстійкість підприємств, повоєнна економіка, фінансова стабільність, фінансова гнучкість, фінансова стратегія, ризик-менеджмент, антикризове управління, економічна ефективність.*

Keywords: *strategic management, financial resources, enterprise resilience, post-war economy, financial stability, financial flexibility, financial strategy, risk management, crisis management, economic efficiency.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах повоєнної трансформації національної економіки особливої актуальності набуває забезпечення життєстійкості підприємств як базових суб'єктів господарювання. Деструктивні наслідки військових дій – руйнування виробничих потужностей, порушення логістичних ланцюгів, зниження платоспроможного попиту та обмежений доступ до фінансових ресурсів – у поєднанні з високим рівнем невизначеності істотно ускладнюють функціонування та розвиток бізнесу. У таких умовах традиційні підходи до фінансового управління виявляються недостатньо ефективними, що зумовлює потребу в розробці нових стратегій адаптації. Водночас

спостерігається дисбаланс між потребами підприємств у фінансових ресурсах і можливостями їх забезпечення, що перешкоджає повноцінному відновленню та розвитку. Це підкреслює необхідність комплексного дослідження стратегічного управління фінансовими ресурсами як ключового інструменту забезпечення життєстійкості підприємств у повоєнний період.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні основи фінансового менеджменту та стратегічного управління фінансовими ресурсами розкрито у працях І. Бланка [3], О. Терещенка [1] та В. Савчука [6], які досліджують питання фінансової стійкості, управління капіталом і ефективності використання ресурсів. Вагомий внесок у розвиток стратегічного підходу до управління підприємством зробив І. Ансофф [2], який обґрунтував механізми формування стратегій та адаптації компаній до змін зовнішнього середовища. У роботах А. Дамодарана [7] розглядаються сучасні методи оцінки вартості капіталу, управління фінансовими ризиками та прийняття ефективних фінансових рішень, що є важливими для стратегічного управління фінансами підприємств. У сучасних наукових дослідженнях значна увага приділяється питанням антикризового управління, фінансової адаптивності та забезпечення довгострокової стійкості підприємств в умовах підвищеної невизначеності. Водночас недостатньо дослідженим залишаються питання інтеграції стратегічного фінансового управління у процеси повоєнного відновлення економіки.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Основним завданням цього дослідження є комплексний аналіз стратегічного управління фінансовими ресурсами підприємств у контексті забезпечення їхньої життєстійкості у повоєнний період. Зокрема, дослідження спрямоване на визначення ключових чинників ефективного управління фінансовими ресурсами, аналіз впливу зовнішніх і внутрішніх ризиків на фінансову стабільність підприємств, а також оцінку сучасних підходів до формування фінансових стратегій. Окрема увага приділяється вивченню міжнародного

досвіду відновлення підприємств після криз і можливостей його адаптації до національних умов.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стратегічне управління фінансовими ресурсами є визначальним фактором забезпечення стабільності та життєстійкості підприємств, особливо в умовах післявоєнного відновлення. Фінансова спроможність підприємств визначається не лише обсягом наявних ресурсів, а й ефективністю їхнього розподілу та інвестування, що стає критично важливим в умовах економічної нестабільності, руйнування інфраструктури та коливань валютного ринку. Фінансові ресурси підприємства формуються з власного капіталу, кредитних ресурсів, державної підтримки та інвестицій. Їх ефективне управління ґрунтується на стратегічному плануванні, аналізі ризиків, диверсифікації джерел фінансування та оптимізації витрат [1,2]. Історично ідеї стратегічного управління фінансами зародилися у промислово розвинених країнах у ХІХ–ХХ століттях, коли підприємства почали систематично планувати використання капіталу та інвестицій для забезпечення стабільного зростання. Сьогодні стратегічне управління включає ключові компоненти: аналіз фінансового стану, формування фінансової стратегії, впровадження інструментів фінансового управління та оцінку результатів із подальшим коригуванням. Особливої важливості у повоєнний період набуває роль держави як регулятора та партнера, яка забезпечує фінансову підтримку підприємств через гранти, кредити, податкові преференції та інвестиційні програми [3,4,5]. Комплексне використання різних джерел фінансування дозволяє підприємствам збалансувати ризики та підвищити фінансову стійкість. На таблиці представлено інструменти стратегічного управління фінансовими ресурсами (табл.1):

Таблиця 1. Інструменти стратегічного управління фінансовими ресурсами підприємств у повоєнний період

Форма управління	Мета	Переваги	Ризики/обмеження	Приклад
1	2	3	4	5
Власний капітал	Забезпечення автономності, підтримка операційної діяльності	Незалежність від зовнішніх кредиторів	Обмежена ліквідність	Розширення виробництва за рахунок прибутку
Кредити банків	Швидке залучення коштів для розвитку	Можливість масштабування	Відсотки, ризик дефолту	Кредитна лінія на 12 місяців
Державна підтримка	Відновлення та модернізація активів	Пільгові умови, гранти	Залежність від політики, бюрократія	Дотації на модернізацію заводу
Інвестиції	Довгострокове фінансування, диверсифікація	Підвищення капіталу, залучення партнерів	Волатильність, потреба в управлінні	Спільні підприємства, інфраструктурні проекти
Краудфандинг та венчурні платформи	Залучення коштів від широкого кола інвесторів	Гнучке фінансування, підвищення видимості	Нестабільність джерела, потреба комунікацій	Кампанія на платформі Kickstarter для запуску нової продукції
Лізинг та факторинг	Оптимізація оборотного капіталу	Зменшення навантаження на ліквідність	Додаткові витрати, залежність від фінансових партнерів	Лізинг обладнання, факторинг дебіторської заборгованості
Цифрові фінансові інструменти	Автоматизація та контроль фінансових потоків	Прозорість, швидке реагування	Необхідність технологічної інфраструктури	ERP-системи, онлайн-банкінг, платформи фінансового моніторингу

Джерело: сформовано автором на основі [3,6,7]

Таблиця показує основні інструменти стратегічного управління фінансовими ресурсами підприємств у повоєнний період і дає зрозуміти, як підприємство може стратегічно використовувати різні ресурси для забезпечення розвитку, стабільності та ефективного управління фінансами. Відобразимо в діаграмі структуру та динаміку джерел формування фінансових ресурсів підприємств у повоєнний період (рис.1).

Рис. 1. Структура та динаміка джерел формування фінансових ресурсів підприємств у повоєнний період

Джерело: сформовано автором на основі [8,9,10]

Аналізуючи діаграму, бачимо, що у повоєнний період відбувається суттєва трансформація структури джерел формування фінансових ресурсів підприємств. Зокрема, частка власного капіталу знижується з 45% до 30% у 2023 - 2025 роках, із подальшим частковим відновленням до 35% у прогнозі, що свідчить про обмежені можливості самофінансування в умовах економічної нестабільності. Подібна тенденція простежується і щодо банківських кредитів, частка яких скорочується з 30% до 20%, а в прогностичному періоді дещо зростає до 25%, що відображає обережність банківського сектору.

Водночас значно зростає роль державної підтримки: з 5% у 2022 р. до 25% у 2023 - 2025 роках із подальшою стабілізацією на рівні 20% у прогнозі, що підкреслює активну участь держави у відновленні економіки. Іноземні інвестиції зростають з 15% до 20% і утримуються на цьому рівні, демонструючи поступове відновлення інвестиційної привабливості.

Частка альтернативних джерел фінансування збільшується з 2% до 7–8%, що свідчить про диверсифікацію фінансових інструментів. Натомість

реінвестований прибуток зменшується з 20% до 12%, із подальшим частковим відновленням до 17% у прогнозованому періоді, що пов'язано зі зниженням прибутковості підприємств.

Зазначені зміни відображають трансформацію структури фінансових ресурсів підприємств та зумовлюють необхідність удосконалення підходів до їх стратегічного управління. Основні напрями та інструменти стратегічного управління фінансовими ресурсами підприємств подано у таблиці (табл.2):

Таблиця 2. Основні напрями стратегічного управління фінансовими ресурсами

Напрямок	Зміст	Інструменти	Очікуваний результат	Приклад
1	2	3	4	5
Оптимізація капіталу	Раціональне співвідношення власних і позикових коштів	Баланс власного та позикового капіталу, реструктуризація боргів	Зниження фінансових ризиків	Реструктуризація кредитів
Фінансове планування	Прогноз доходів і витрат	Бюджетування, прогнозування грошових потоків	Підвищення стабільності	Планування річного бюджету
Диверсифікація джерел	Залучення інвестицій та грантів	Інвестиції, гранти, партнерські програми	Збільшення фінансового потенціалу	Отримання гранту на модернізацію
Управління ризиками	Мінімізація фінансових загроз	Страховання, хеджування, антикризові плани	Забезпечення стабільності діяльності	Хеджування валютного ризику

Джерело: сформовано автором на основі [5,6,7]

Аналіз таблиці показує, що стратегічне управління фінансовими ресурсами підприємства у повоєнний період базується на чотирьох ключових напрямках: оптимізації капіталу, фінансовому плануванні, диверсифікації джерел фінансування та управлінні ризиками. Кожен із цих інструментів спрямований на підвищення фінансової стійкості, зменшення ризиків та забезпечення ефективного використання ресурсів. Таблиця наочно демонструє, як застосування різних методів управління дозволяє підприємствам адаптуватися до нестабільних умов, залучати додаткове фінансування та підтримувати операційну діяльність.

Ці інструменти є фундаментом для подальшого аналізу ролі стратегічного управління фінансами. У повоєнних умовах здатність підприємства швидко реагувати на виклики, ефективно розподіляти ресурси та комбінувати традиційні та інноваційні механізми фінансування стає критичною. На основі практики українських підприємств можна виділити чотири напрямки впливу стратегічного управління фінансами [7,12]:

- Збереження та примноження ресурсів – ефективне управління капіталом і кредитами забезпечує стабільність операцій і інвестиційний потенціал.
- Стимулювання економічної активності – фінансово стійкі підприємства підтримують зайнятість та реалізують виробничі й інфраструктурні проєкти.
- Зменшення ризиків і підвищення довіри – прозора політика та диверсифікація ресурсів знижують ймовірність банкрутства і залучають партнерів.
- Підтримка відновлення економіки – фінансування виробничих, соціальних і інноваційних проєктів сприяє стабільності на регіональному та національному рівнях.

У сучасних повоєнних умовах українські підприємства стикаються з руйнуванням виробничої та логістичної інфраструктури, обмеженим доступом до капіталу та підвищеними фінансовими ризиками, що істотно ускладнює їхню діяльність. Водночас вже сформувалася група компаній, які успішно застосовують стратегічні підходи до управління фінансовими ресурсами та демонструють високий рівень життєстійкості. Їхній досвід свідчить, що ефективне поєднання традиційних механізмів фінансування, державної підтримки та інноваційних інструментів дозволяє адаптувати фінансові стратегії до нових економічних реалій [1,4].

Нижче в таблиці представлено аналіз українських компаній, які успішно застосували ці принципи і підтвердили ефективність стратегічного управління фінансами у складних умовах повоєнного відновлення (табл.3):

Таблиця 3. Стратегії фінансової стійкості провідних українських компаній

Підприємство	Галузь	Виклики	Фінансові інструменти	Показники стійкості	Результат
1	2	3	4	5	6
Метінвест	Металургія	Втрата активів	Диверсифікація виробництва та географії, експортна орієнтація, управління витратами, модернізація	Інвестиції 9–10 млрд.грн; >70% потужностей; стабільні податки	Підтримка виробництва; відновлення активів
Нова пошта	Логістика	Руйнування центрів; збитки до 800 млн.грн.	Диверсифікація доходів, інфраструктура та автоматизація, енергетична автономність, реінвестування прибутку	480 млн. грн. відправлень/рік; прибутковість зростає; власний капітал 30–40%	Збереження діяльності; міжнародна експансія
МХП	Агропромисловість	Рефінансування боргів	Корпоративні облігації, міжнародні інвестиції, диверсифікація ринків	Залучено \$450 млн.дол.; стабільний грошовий потік; виробничі потужності збережено	Стабільність фінансів; безперервне виробництво
Укрзалізниця	Транспорт	Руйнування інфраструктури	Держпідтримка, модернізація, управління витратами	90% критичної інфраструктури відновлено	Стабільність перевезень
ДТЕК	Енергетика	Руйнування енергосистем	Антикризова стратегія, відновлення генерації, безпека	80% потужностей відновлено; 15% альтернативної енергії	Стійкість енергопостачання
Kernel	Аграрний сектор	Логістика та ризики експорту	Експортна стратегія, нові маршрути, інвестиції	95% врожаю експортовано; диверсифікація ринків	Збереження виробництва; експортний потенціал

Джерело: сформовано автором на основі [5,12,13,14,15,16,17]

Аналізуючи таблицю бачимо, що ключовими факторами фінансової стійкості є диверсифікація джерел фінансування, інвестиції в критичну інфраструктуру та оперативне стратегічне управління ресурсами. Підприємства різних секторів, таких як логістика (Нова пошта), металургія (Метінвест), енергетика (ДТЕК) та агропромисловість (МХП, Kernel),

успішно адаптувалися до руйнувань активів, обмеженого доступу до фінансів та логістичних проблем. Основні інструменти включали реінвестування прибутку, залучення міжнародних інвестицій, кредитування, державну підтримку та антикризові стратегії, що дозволило забезпечити стабільність грошових потоків, відновлення виробничих потужностей і зростання прибутковості. Загальна тенденція демонструє, що здатність швидко адаптуватися до зовнішніх шоків та ефективно розподіляти ресурси визначає конкурентоспроможність та життєстійкість українського бізнесу в умовах війни.

Подібні принципи стратегічного управління фінансами підтверджує і міжнародний досвід. Дослідження провідних консалтингових компаній показують, що іноземні підприємства, які успішно пережили кризові періоди, орієнтувалися на диверсифікацію джерел фінансування, страхування фінансових та інвестиційних ризиків, створення резервних фондів, а також перебудову ланцюгів постачання і релокацію виробництва. Такий досвід підкреслює універсальну важливість стратегічного підходу до управління фінансовими ресурсами в умовах нестабільності та криз [2,11].

У періоди економічних криз або військових конфліктів підприємства застосовують антикризові фінансові стратегії, спрямовані на збереження ліквідності, оптимізацію витрат та залучення зовнішніх інвестицій. Нижче представлено порівняльний аналіз міжнародного досвіду стратегічного управління фінансовими ресурсами у посткризові та повоєнні періоди, що дозволяє виділити ефективні підходи та адаптувати їх для українських реалій (табл.4):

Таблиця 4. Порівняльний аналіз міжнародного досвіду стратегічного управління фінансовими ресурсами у посткризовий та повоєнний періоди

Країна	Модель управління	Основні інструменти	Роль держави	Результати	Адаптація для України	Ключові уроки
1	2	3	4	5	6	7
Польща	Змішана	Кредити, гранти, податкові преференції	Висока	Відновлення МСП, зростання економіки	Висока	Державна підтримка та кредитування малих і середніх підприємств критично важливі
Німеччина	Банківська	Держбанки, державні гарантії, субсидії	Висока	Стабільність фінансової системи	Висока	Державні гарантії і доступ до кредитів забезпечують фінансову стабільність підприємств
США	Ринкова	Фондовий ринок, венчурні інвестиції	Помірна	Інновації, розвиток високотехнологічних секторів	Середня	Доступ до капіталу через ринок та приватні інвестиції стимулює інноваційність
Японія	Корпоративна	Довгострокові кредити, внутрішні резерви	Висока	Стійкість великих корпорацій	Середня	Довгострокове фінансування та корпоративні резерви підвищують стійкість великих підприємств
Південна Корея	Експортна	Інвестиції, експортні кредити	Висока	Зростання, диверсифікація економіки	Висока	Державна підтримка експорту та інвестицій дозволяє швидко нарощувати економічний потенціал

(складено автором на основі [5,10,11])

Порівняльний аналіз досвіду Польщі, Німеччини, США, Японії та Південної Кореї у сфері підтримки економіки показує, що ефективність політики значною мірою визначається моделлю управління та роллю держави. Польща застосовує змішану модель із кредитами, грантами та податковими преференціями, що сприяє відновленню МСП та зростанню економіки. Німеччина забезпечує стабільність підприємств через банківську модель із держбанками та державними гарантіями. США стимулюють інновації та розвиток високотехнологічних секторів завдяки ринковій моделі

із фондовим ринком і венчурними інвестиціями. Японія підвищує стійкість великих корпорацій завдяки корпоративній моделі з довгостроковими кредитами та внутрішніми резервами, а Південна Корея забезпечує швидке економічне зростання та диверсифікацію через експортну модель з державними інвестиціями та експортними кредитами.

Для України доцільно поєднувати ці підходи: забезпечити державну підтримку та кредитування МСП, гарантії для стратегічних підприємств, стимулювати інновації через ринок і венчурні механізми, а також підтримувати експорт та інвестиції.

Можемо сказати, що збалансоване поєднання державної участі та ринкових механізмів дозволяє одночасно досягти економічного зростання, фінансової стабільності та розвитку інноваційного потенціалу.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Стратегічне управління фінансовими ресурсами підприємств у повоєнний період є ключовим чинником не лише корпоративної стабільності, а й економічного відновлення країни. Його ефективність визначає здатність підприємств оптимізувати витрати, забезпечувати раціональне використання фінансового потенціалу та підтримувати інвестиційну активність в умовах післявоєнної трансформації. Водночас сучасна практика засвідчує підвищений рівень ризиків, зумовлений руйнуванням інфраструктури, обмеженим доступом до капіталу та високою економічною невизначеністю.

На основі національного та міжнародного досвіду обґрунтовано ключові напрями трансформації фінансового управління, зокрема оптимізацію витрат, інвестування у технології та цифровізацію, впровадження антикризових стратегій, а також посилення координації між державою, бізнесом і фінансовими інститутами. Реалізація зазначених підходів сприятиме підвищенню фінансової стійкості підприємств, зміцненню їх конкурентоспроможності та активізації процесів економічного відновлення.

Системний підхід до стратегічного управління фінансами та використання адаптивних інструментів створюють основу для забезпечення сталого розвитку підприємств і формування стійкої економіки України у повоєнний період.

Література

1. Терещенко О. Стратегічне управління фінансами підприємства. Харків, 2020. Т. 2, № 2, С. 50-72.
2. Ансофф І. Стратегічне управління підприємством: концепції і методи // Пер. з англ. Київ, 2018, С. 256.
3. Бланк І., Терещенко О., Савчук В. Фінансова стійкість та ефективність управління капіталом: теорія і практика. Київ, 2020, С. 320
4. Міністерство економіки, довкілля та сільського господарства України. URL: <https://me.gov.ua/?lang=uk-UA>
5. Європейський банк реконструкції та розвитку. Звіт про інвестиційний клімат. URL: <https://www.ebrd.com/>
6. Савчук В. Фінансова стійкість підприємства: методологія та інструменти. Львів, 2018, С.45-66.
7. Дамодаран А. Корпоративні фінанси: теорія і практика. 2001. С.1006- 1008.
8. Державна служба статистики України. Офіційні статистичні дані. URL: <https://stat.gov.ua/uk>
9. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/>
10. Світовий банк. URL: <https://www.worldbank.org/ext/en/home>
11. PwC / Deloitte / McKinsey. Звіти щодо відновлення бізнесу після кризових періодів (2020–2023). URL: <https://www.pwc.com/crisis-resilience>
12. Офіційний сайт Метінвест. URL: <https://metinvestholding.com/ua>
13. Офіційний сайт Нова пошта. URL: <https://novaposhta.ua/>
14. Офіційний сайт МХП. URL: <https://mhp.com.ua/uk/glorytoUkraine>
15. Офіційний сайт ДТЕК. URL: <https://dtek.com/>
16. Офіційний сайт Kernel. URL: <https://www.kernel.ua/ua/>

17. Офіційний сайт Укрзалізниця. URL: <https://www.uz.gov.ua/>

References

1. Tereshchenko, O. (2020), *Stratehichne upravlinnia finansamy pidpryiemstva* [Strategic Management of Enterprise Finance], Kharkiv, Ukraine.
2. Ansoff, I. (2018), *Stratehichne upravlinnia pidpryiemstvom: kontseptsii i metody* [Strategic Management of Enterprise: Concepts and Methods], Kyiv, Ukraine.
3. Blank, I., Tereshchenko, O. and Savchuk, V. (2020), *Finansova stiiikist ta efektyvnist upravlinnia kapitalom: teoriia i praktyka* [Financial Stability and Effectiveness of Capital Management: Theory and Practice], Kyiv, Ukraine.
4. Ministry of Economy of Ukraine (2026), available at: <https://me.gov.ua/?lang=uk-UA> (Accessed 05 April 2026).
5. European Bank for Reconstruction and Development (2026), “Improve the investment climate”, available at: <https://www.ebrd.com/> (Accessed 05 April 2026).
6. Savchuk, V. (2018), *Finansova stiiikist pidpryiemstva: metodolohiia ta instrumenty* [Financial sustainability of the enterprise: methodology and tools], Lviv, Ukraine.
7. Damodaran, A. (2001), *Korporatyvni finansy: teoriia i praktyka* [Corporate finance: theory and practice], Kyiv, Ukraine.
8. State Statistics Service of Ukraine (2026), “Official statistics”, available at: <https://stat.gov.ua/uk> (Accessed 05 April 2026).
9. National Bank of Ukraine (2026), available at: <https://bank.gov.ua/> (Accessed 05 April 2026).
10. World Bank (2026), available at: <https://www.worldbank.org/ext/en/home> (Accessed 05 April 2026).
11. PwC / Deloitte / McKinsey (2026), “Reports on business recovery after crisis periods (2020–2023)”, available at: <https://www.pwc.com/crisis-resilience> (Accessed 05 April 2026).

12. Official website Metinvest (2026), available at: <https://metinvestholding.com/ua> (Accessed 05 April 2026).
13. Official website Nova poshta (2026), available at: <https://novaposhta.ua/> (Accessed 05 April 2026).
14. Official website MKhP (2026), available at: <https://mhp.com.ua/uk/glorytoUkraine> (Accessed 05 April 2026).
15. Official website DTEK (2026), available at: <https://dtek.com/> (Accessed 05 April 2026).
16. Official website Kernel (2026), available at: <https://www.kernel.ua/ua/> (Accessed 05 April 2026).
17. Official website Ukrzaliznytsia (2026), available at: <https://www.uz.gov.ua/> (Accessed 05 April 2026).

Отримано редакцією журналу / Received: 15.04.26

Прорецензовано / Revised: 21.04.26

Дата публікації / Published: 23.04.26